

Video Exploring the structure of stories with young students

Lynette@lixesed.com

Lynette, Lingard indleder sin præsentation med at fortælle, at hun vil dele sine erfaringer med at udforske fortællestrukturer sammen med unge EAL-elever – altså børn, der lærer engelsk som et ekstra sprog. Hun har hentet inspiration fra et kursus om undervisning af små børn på engelsk i flersprogede sammenhænge, og hendes håb er, at arbejdet kan vække både glæde og nysgerrighed.

Hun forklarer, at elever med forskellige sproglige og kulturelle baggrunde ofte har vidt forskellige forestillinger om, hvordan en historie er bygget op. Derfor har hun udviklet en række engagerende og legende aktiviteter, der hjælper eleverne med at forstå, planlægge og skrive deres egne fortællinger på engelsk.

Forløbet tog udgangspunkt i bogen *Alexander's Outing* af Pamela Allen. Målet for eleverne i 2. og 3. klasse var at opdage, at historier sjældent følger en enkel, klassisk spændingskurve med én tydelig top. I stedet rummer de ofte flere små højdepunkter og lavpunkter – små bølger af problemer og løsninger undervejs.

Arbejdet begyndte med en fælles oplæsning, hvor det først og fremmest handlede om at sikre forståelse af handlingen. Derefter fik eleverne udleveret kort med udtrykkene "Oh no" og "Phew", som var sat fast på linealer. Ved næste gennemlæsning holdt eleverne kortene op og udbrød de to reaktioner på de rette tidspunkter i historien, mens Lynette modellerede og guidede dem. Det tog ikke lang tid, før de havde fanget idéen.

Hun havde også printet billeder fra historien på små og store cirkulære kort. Sammen talte de om hvert billede: Hvad sker der her? Hvor finder vi det i bogen? Hvordan mon Alexander har det i dette øjeblik? Nogle cirkler var røde, andre grønne – ligesom "Oh no" og "Phew"-kortene. Her blev begreberne komplikation og løsning introduceret.

Til billederne hørte tekststrimler, så eleverne både kunne matche tekst og billede og arbejde med rækkefølge. På tavlen satte Lynette pile fra venstre mod højre for at markere historiens

tidsforløb. Da eleverne havde matchet tekst og billeder, skulle de placere dem i korrekt rækkefølge. Først i fællesskab, siden i makkerpar.

Herefter blev en lodret akse føjet til tavlens store graf. De kendte allerede "Oh no" som komplikation og "Phew" som løsning, og disse ord stod skrevet i store røde og grønne pile. Lynette viste, hvordan hver begivenhed i historien bevægede sig op eller ned i forhold til den forrige – op for komplikation, ned for løsning. Kortene måtte kun flyttes lodret, aldrig sidelæns. Eleverne gentog deres "Oh no" og "Phew", mens de flyttede billederne og kropsligt erfarede historiens rytme.

Da forståelsen var på plads, arbejdede eleverne videre i par. Nogle ved tavlen, andre ved borde med deres egne billedsæt. Til sidst blev der spændt snor mellem punkterne for visuelt at understrege historiens mange toppe og dale.

Eleverne fik også mindre papirkopier af billeder og tekststrimler, som de klippede ud, matchede, sorterede og limede ind i deres scrapbøger. Det krævede lidt kreativitet at få det hele til at passe på siderne, men på dette tidspunkt var de så fortrolige med grafens logik og sammenhængen mellem tekst og billede, at selv sidelæns tekststrimler ikke forstyrrede forståelsen.

Dernæst introducerede Lynette en grafisk model med tomme cirkler, der repræsenterede både mindre og større komplikationer og løsninger. Klassen konstruerede sammen en ny historie efter samme mønster som *Alexander's Outing*. De fandt på nye små og store udfordringer og løsninger – denne gang med et andet dyr og dets familie eller venner på udflugt. Handlingsforløbet blev skrevet ind i grafen på den elektroniske tavle og fungerede siden som model.

Et eksempel på en elevs selvstændige arbejde bar titlen *Bella's Easter Hunt*. Her havde eleven tilføjet en ekstra komplikation mod slutningen. Det viste tydeligt, at når først eleverne forstår mønsteret, begynder de at lege med det – bøje det, udvide det, gøre det til deres eget.

Inden selve skrivearbejdet arbejdede klassen også målrettet med nominalgrupper og verbalgrupper for at styrke sproget i fortællingerne.

Lynettes erfaring er klar: Visuelle redskaber er afgørende for at støtte elevernes forståelse af narrativ struktur. De styrker både læseforståelsen og skrivekompetencerne. Og vigtigst af alt – de gør fortællingens arkitektur synlig, håndgribelig og levende.